

ANY VII

BARCELONA 14 JUNY 1894.

NÚM. 302

1894

LA TOMASA

SETMANARI CATALÀ

10 centims lo número

Por. A. Ruyja

Venga de ahil..

CRÓNICA DE LA SETMANA

RICA ha sigut en aconeximents la que acaba d'expirar y aconeximents de tota mena.

Los comptes de la *Creu Roja* estan ballant uns rigodons que no se sab com acabaran y si los comunicats se pagan y las ofensas se pegan, la sanch es capassa d'arriivar al riu y l' or anirà á dojo á las caixas de las administracions periódicas. La *cándida pastora* no se sab de cert si s' ha trovat encara, pero 's trobi ó no, d'aquí uns quants días tot quedarà esfumat hasta l' objecte del viatge del pare Rufas á Meilla.

També ha entrat en joch lo catedràtich Sr. Domech sobre si va dir ó va deixar de dir al alumno de dret suspés en lo Tribunal de disciplina, guanyanthi lo catedràtich 'l que lo *Diluvio* li vingués á dir ab pocas paraulas que no sab escriurer, y aixó dit á tot un catedràtich de dret te la seva gravetat, pero sembla que també quedarà esfumat com lo de la *Creu Roja*; val mes aixís. Y ¿qué me 'n diuhen de la obra del Jurat de l' Exposició de Bellas Arts? alló ha sigut no farrigo-farrago que no hi ha per hont agafarho; fora dels banquetes, no n' ha sortit res que fos profitós. Ara resulta que las carbassas duyan lo *sobre equivocat* y tot se'n ha anat ab componendas qu' han acabat d' embolicar mes lo marro.

Los forners ab la resistencia á la baixa del pá, han contribuít també en gran manera á donar materia pera fer la crónica setmanal... aquets no es fácil que li paguin cap dinar al Sr. Collaso, puig lo nostre Alcalde s' ha posat com vulgarment 's diu, de... dallonsas á la paret y passará la seva de lograr que menjém lo pá barato.

Los fabricants de farinas també han tingut de sortir en escena y vulgas no vulgas, tindrán que deixar preferencias á un cantó y contribuhir á la baixa á que tant fermament se resistian en un principi los que 'ns proporcionan (pagantlo car) lo pá de cada día y... are vé la gorda:

La mort del Emperador de Marruecos, ara qu' estava ocupat contant los xavos que 'ns havia de entregar per unguent de contracás y árnica efecte de las sumantas que van clavarnos sos fidéllsims vasalls.

Los primers qu' havíam de rebre, ja los tenian preparats, sols que, segons noticias, los nostres barcos no caminan gayre (los que caminan) y no havian arriivat encara al lloch de son destino al escriurer nosaltres aquesta crónica. La gent perita en aixó del caminar dels nostres barcos, han calculat que arrivarán al seu destino... un dia ó altre.

Sembla que l' Emperador nou es un jovenet de 16 anys que *tindrà que fersho* ab son jermá gran, ja que aquest considera que la breva es pera ell y no pel fill de la circasiana comprada á Constantinopla com qui compra un cove de peras, per lo seu difunt *genitore*.

Diuhem que los trastorns qu' es preparan á Marruecos poden darnos algun disgust pero jo... m' hi tomo.

ESTUDIANT.

LOS NOMS

No m' agradan noms de noya
si altra cosa signifcan;
puig quan veig una REMEY
sento olor de medicina.

Si n' usa 'l DE la senyora
que 's diga DOLORS de tal,
ja espero, en lloch d' apellido,
de CAIXAL ó de COSTAT.

Jo tinch un amich mólt íntim
que d' una CLARA es promés,
y ella 'm sembla: ó poch espessa,
ó que li falta 'l rovell.

Una NIEVES, castellana,
un gelat se m' afigura:
si está groga, mantecado;
si está roja, de maduixa.

Com que só estat gelós sempre
si ab una TECLA jo 'm caso,
tindrè por que me la toquin
figurantse que 's de piano.

Si la dona 's diu Socós
y sovint tens de cridarla,
cada punt se creu la gent
que tens traballs ó qu' hi ha lladres.

Si 's diu SOLETAT ta esposa
y t' es infiel, res li digas,
perque qui té soletat
busca sempre companyia,

Tot nom qu' es nom d' una cosa,
té 'ls inconvenients á pilas;
per xo no vull noms de noyas
que otras cosas signifcan.

FREDERICH SOLER (PITARRA).

CANTARS BILINGÜES

A mi novia la tentó
la serpiente ó Satanás
el cás es que un panelló
li ha surtit al cap del nás.

El hermano de mi novia
es médico de marina,
y 'm va receptá una cosa
no sé si pop ó sardina.

C. B. DE F.

De correguda

—¡PSR Quimet!.. ¡Psit!.. no m' escoltas ni un sol moment?

—¡Ay caratl

Dispensa; no m' adonava de que fossis tu.

—Aixó ray.

Pero digam Quim, ¿qué passa que 't fa aná així afal-lerat per no veure á las personas. que passen pel teu devant?

—Es la mateixa alegria?

—¡Alegria!..

—Si; y molt gran

—Y ¿es de bó?

—Si 'l cor se 'm salta.

—Home, explicat...

—Ja ho sabrás.

—¿Que potser has tret la rifa?..

¿O d' un oncle has hereditat?

¿O tens terras á la Habana?

¿O be t' han fet concejal?

—No, no; cap d' aquestas cosas es lo que alegre 'm fa estar.

—Donchs, Quimet, si no t' explícas, no t' entench pas.

—Sembla extrany.

Tu que 't presums de profeta y no atinar que...

—¡Bah, bahl

Digamho d' una vegada perque no puch descifrar lo que 't causa eixa alegria.

—Donchs es comprés molt aviat.

—Aviat...

—Si: demá 'm caso.

—¡Tú!...

—T' estranya?...

—Si.

—En vritat.

No se per qué ha d' extranyarte?

Ja se qu' es un cop-de-cap;

pró es un acte que 'n la vida tots l' havem de fer...

—No tal;

y sense ofendret' vull ferte una pregunta.

—Aveyam.

—La que 's casa ab tú ¿es molt jove?

—Te cumplerts ja dinou anys.

—¿Es pobre?

—No, es bastant rica.

—¿Y es soleta?

Te mamá.

—'L seu nom?

—'S diu Camila.

—¿Camila? Ja 'n tinch bastant

—¡Pro Joanet!...

—Amich, ja 't planyo!

¿Que Deu t' haji perdonat!

BERNABÉ LLORÉNS.

LOS QUE DESPUNTAN

Botografías instantáneas

III

DELS joves que fan corre avuy la ploma, pot enclourer 's entre 'l festius primers: trova 'l pes als assumptos més lleugers; té serios pensaments que son de broma.

Per' fer versos ben fácils, va á la llista dels que 'n saben; empró, articulejant, del modo qu' ell ho fa, filosofant, es genérich; pot dirse, especialista.

Ab la rara intuició de qu' éll fa gala y avesat—per l' ofici—á corre mon, té gracias literarias que li son favorables al titol de *cap-d'-ala*.

Si com autor arriba un xich enllá, com actor es discret, molt estudiós; de modo qu' es un socio que 'n fá dos... ¡Bé prou conegut qu' es 'n LLUIS MILLÁ.

K. Bot.

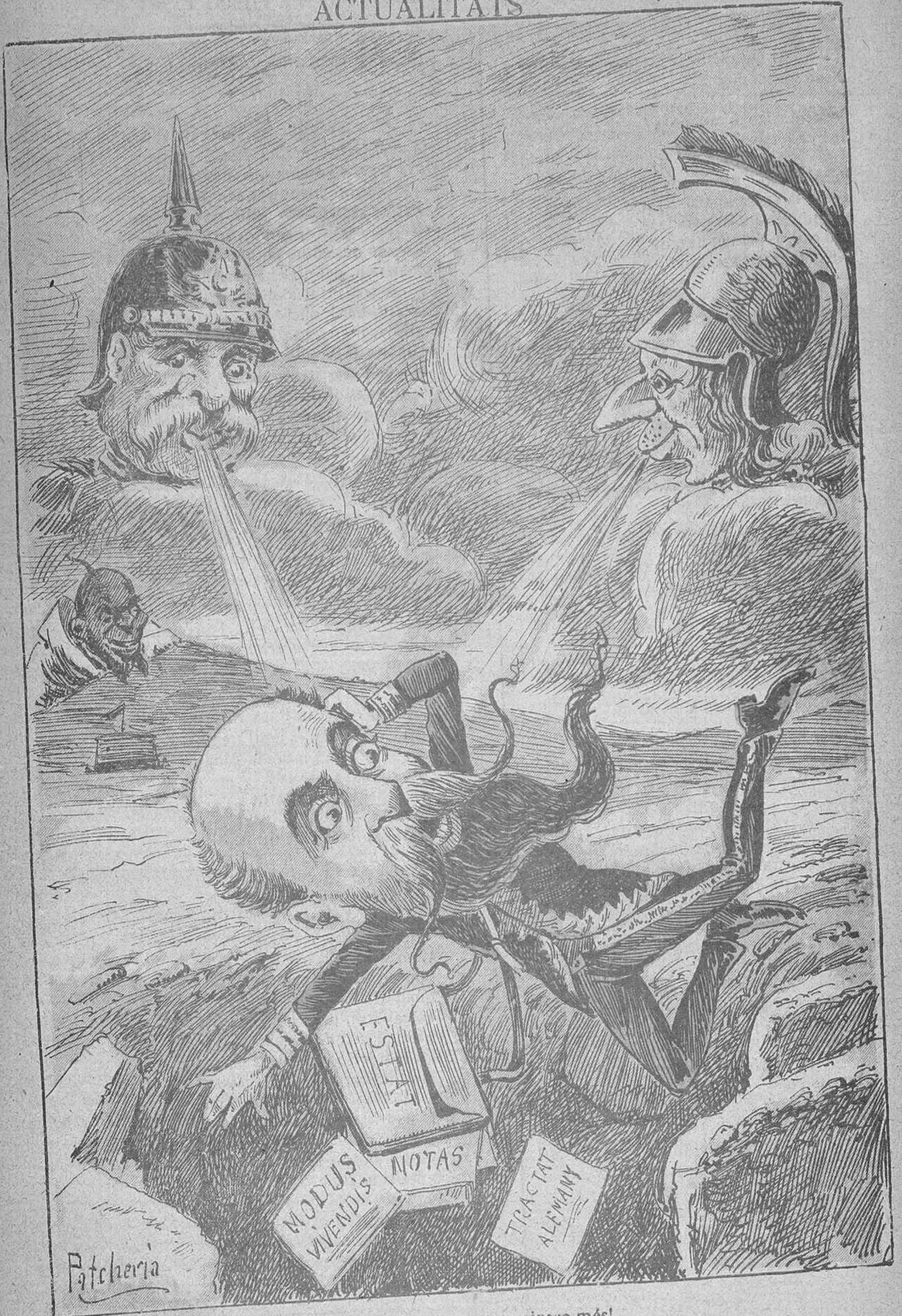
A un rata literari

Ab motiu de haver publicat en LA TOMASA del dia 23 de Maig, uns versos que no eran seus.

SENYOR Joan Roca y Fortuny
¿Sab que vosté es molt trempat y que si á mi 'm des la gana ja estaria engarjolat?
O vosté te molta barra ó es un jove molt distret; ¡publicá ab la seva firma versos que vosté no ha fet!
¡Enganyar á LA TOMASA, noya de las més salaus, enviantli una poesia titulada, ¿Fem las paus?
Com si vosté l' hagués feta... com surtida del seu cap, quan de allá 'hont la copiada no cal dirli, prou que ho sab!
Escritor dels de camama, los tals versos no son seus; van inspirarme'ls las mussas; per lo tant, son meus, iben meus!
Jo podria se agafarlo,
—no ho dupti, jove tranquil— per los mossos de la'esquadra ó per la guardia civil.
Pero no; no vull pas ferho; satisfet quedo y pagat que devant de sa estimada l' haji desenmascarat.

RAMONET R

ACTUALITATS

—Ara si que no me 'n aixeco més!

LA TOMASA

LA SIESTA

Pateix molt de son y cada
dia li ve en aquest hora.

Un Final de capítol de novela

QUAN més gran era la animació que regnava en lo Café Concert, trasformat aquell dia en saló de ball, entraren dugas donas, que 'm cridaren l' atenció per los afectuosos saludos que al atravesar lo saló rebían, especialment la mes jove, que vaig sentir anomenavan per Mercedes, y que no denotava tenir mes enllá d' uns 22 anys, blanca de cara, pero d' una blancor de tuberculosis, ja que sos ulls y cabells negrissims, denotavan una de aquellas morenas que quan disparan una mirada ab intenció de fer mal, ne fan de veras, fent trontollar y posant en perill á qualsevol cor per insensible y aguerrit que siga. Vestía ab elegancia y distinció, una rica esclavina llarga de vellut negre ab guarnicions de passamaneria, faldilla ab devanté brodat en sedas y combinacions de asabache, un petit sombreret rodó ab un senzill llás que empresonava un' ala de colóm, y un *Boa* de plomas que li amagava la mitat de sa diminuta y melancólica corona, fent que sos ulls, ventats per negrissims y pobladas pestanyas, brillessin ab un cert tó de misticisme angelical que enamorava y atreya. La seva companya, si be no tan jove, ni tan elegantment vestida, era un tipo agradable que formava un bonich contrast ab ella per lo róssa y rodantzona qu' era y per la constant rialleta que no se apartava de sos molsuts llábis, ensenyant dos fileras de blancas dentetas que guarnian sa no molt petita boca.

Se coneixía qu' eran *de categoria*.

Pujaren l' ampla escaleta de fusta que conduceix á la galeria que 'n part cicunvola 'l saló, y se instalaren en un dels petits y descuberts palcos que hi ha en la mateixa.

En aquell moment la orquesta preludiava las saltadoras notas d' una mazurka.

Jo, de baix estant, contemplava aquella dona que m' atreya y 'm cautivava á pesar meu. Mon pensament bullía fent memoria. ¿Qui era? ¿Ahont la havia vista? Aquells ulls negres de mirada lánguida y somniadora, no era la primera volta que 'ls veyá... No, no; tú has vist á aquesta dona... pero, ¿ahont?... Y me esprimía 'l pensament reconcentrantlo, posantlo en tortura, recordant fets y episodis de ma vida... y rés.

Volguí veurerla de aprop; y aixecantme, vaig dirigirme envers la escalinata, pujantla pausadament, tot fent memoria encara, pero com més me acostava cap en ella, mes fosch se posava mon rebelde pensament.

Al posar lo peu en l' últim graó, vegi que no estavan solas on lo palco: dos joves las acompanyavan. Vaig passar tan arimat com vaig poguer, tiessa la vista en ella, que aixecá 'l cap y nostras miradas se crehuaren.

¡Impossible descriurer l' efecte que produhien! Jo vaig quedar parat com si una forsa major m' hagués retingut clavat á terra, y ella, de prompte quedá com alelada, pero sigué no mes qu' un moment, puig que aixecantse de sopte, surtí del palco, exclamant:—¡Jaumet!—y en mitj de la estupefacció dels que l' acompanyavan y dels que ocupavan los palcos dels costats, ni tirá 'ls brassos al coll, estampant un ardent petó en ma galta, que sigué ofegat pels aplausos dels balladors que demanavan lo *bis* de la mazurka.

—¡Marieta!— vaig exclamar no tornant en mí de la sorpresa—¡tú! ¿tú aquí? ..

—Jo sí!—digué ab veu defallida y abaixant lo cap; y cambiant de tó, continuá ab alegría casi infantil y ab molta verbositat, agafantme per la má y conduhintme cap al palco:—Vina, vina, seu, que enrahonarém un rato... ¡Ves qui havia de pensar ab tú!... ¡Quant temps sense veuret!... ¿y estás bó? ¿y á mí com me trobas?... flaca ¿vritat? ¡hi passat una malaltia! ¡ja 't dich jo que casil... pero val per ara n' hi sortit ab victoria... sino fos aquesta tós... Pero digas alguna cosa; semblas un encantat! ¿Que t' has tornat mut?—

Los dos joves que 's trobavan en lo palco, aprofitant la petita pausa, y comprenent que feyan un paper desairat, se despediren pretestant una ocupació.

—¿Veus?—vaig dir jo—se han anat agraviats y ab rahó.

—Millor. Vaja un parell de empalagosos: si sabias lo goig que 'm fan!... ¿Oy, Carolina?... Y ara que hi penso: Seiyem fem com las *grans senyoras*: Te presento á la meva amiga, mes que amiga á la meva germana Carolina; y a tú Carolina, te presento al primer home que...

—*Comprench*.—interrumpí aquesta ab sa habitual rialleta.

—No; no, te equivocas. Al primer y únich home que hi estimat en aquest mon!...

Y de aquells ulls, que en altre temps tantas vegadas m' hi havia enmirallat, saltaren dugas llágrimas, que illicantli cara avall, anaren á humetejar lo manyoch de ploma del *boa*, que li voltava son esllanguit y finissim coll...

Sucehí un rato de silenci que contrastava ab lo burgit que abaix movian las que se entregavan á la dansa.

Jo vaig respectar aquella especie d' extassis en que ella se havia quedat, pero no durá gayre, puig se refé luego y agafantme entre las sevas una de mas mans, digué ab manyaria.

—Surtint de aquí me acompanyarás á casa, ¿vritat?

—Sí; no hi tinch cap inconvenient.

—Es dir; m' acompanyarás... y 't quedarás.

—Aixó, no.

—¿Qné dius?

—Surtint de aquí, acompanyaré á la *Marieta* hasta á casa seva, y allí deixaré... á la *Mercedes*.

—Ja! ja! ja!... ¿Ja sabs que 'm dich *Mercedes*. Vaja, si, deixarém á la *Mercedes*?... al carré. Pera tú sempre seré la mateixa *Marieta* d' abans.

—Per' xó mateix; farém com abans: te deixaré.

—Bé! bé! ja 'n parlarém.—

Y fent una graciosa mueca, se mitj girá fent la enfadada, posantse á jugar maquinalment ab las puntas del *boa*.

La seva amiga se me acostá y 'm digué ab veu baixa:

—No la disgusti, pobra *Marieta*; tant que 's veu que l' estima.—

No vaig contestar. Mon cap bullía. Dos encontradas corrents me lutsinavan á dintre: l' una ab veu dolça, falaguera, com un rumoreig de besos, deya:—Si, si; veshi. Aquesta dona en altre temps tan desitjada per tú, seré teva. ¿No veus quant te estima encara?—Mentres l' altre, ab veu adusta y severa, replicava:—No, no hi anirás: la *Marieta* que tan estimavas ha mort temps há, aquesta es una *Mercedes* qualsevol...

(Se continuarà)

LOS GOTHES

AQUESTA antiga rassa que va acavá la seva preponderancia adquirida á cópia de rius de sanch, en la batalla del Guadalet, va tenir son comens históric en las voradas del Danubi, estenentse després per tota la Tracia á pesar de los esforços de Decio que morí en una batalla al pretendrer aturarlos. Després de lograr reunir un gran exercit de prop de 400,000 homes foren completament derrotats per Claudi II lo Gótic en Nissa (Servia) obligantlos á repassar lo Danubi; no sens que al cap de poch temps passessin de nou 'l riu pera ser altra volta derrotats per Constanti (321)

Després de la derrota los hi foren marcats limits que no podían atravesar aquets bárbaros y llavors fou quan lo bisbe Ulfia los convertí al arrianisme traduintlos la Biblia á la llengua gótica.

Després formaren un poble compacte dividit en dos fraccións nomenantse visigoths (goths del Oest) y ostrogoths (goths del Este).

Al apareixer los huns, los visigoths varen emigrar cap al Danubi sollicitant la protecció dels romans; los ostrogots, al revés, van incorporar-se als huns acompanyantlos en las sevas irrupcións.

Poch temps van estar quiets los visigoths puig á poch de lograr lo que pretenían varen sublevarse dominant en la Fracia y la Mesia donant mort al emperador Valente en la batalla d' Andrinópolis. Teodossi, després de quatre anys de lluyta va firmarlos un conveni per lo qual los hi cedia terras y sous incorporantlos en las sevas legións.

Los progressos dels huns qu' havían adelantat desde 'l Volga hasta 'l Vistula varen causar l' emigració de gran nombre de pobles.

Al Nort 500,000 ostrogoths, sármatas y germánichs manats per Radagaiso, varen invadir las Galias; Ataulfo, successor d' Alarico, va passar ab los visigots, també á las Galias apoderantse del Viennois, la Aquitania, hasta 'l Loire y part d' Espanya prosseguint las sevas conquistas. En los camps catalánichs varen perdre á son rey Teodoro que morí en la famosa batalla donantse lo cas de lluytar contra los seus germans los ostrogoths que en unió dels sármatas y germánichs, servían á las ordres del famós Atila.

Furich y Alarich los hi varen dar lleys, y quan la ruina de la Monarquia estava ja propera, va formarse lo *Fuero Juzgo*. Reccedo va convertirlos al catolicisme; Suintila va realisar la *unitat iberica* y pot dirse que á la batalla del Guadalet va acaba sa historia.

Restos de la seva influencia 's descubreixen encara, en los primers temps de la Reconquista, principalment en la Monarquia Asturiana.

PEPET DEL HORT.

Parodia

Contan d' un guenyo, que reya
al pensar que governava
á un país, y no tocava
ni pilota ab lo que feya.

N' hi haurá un altre, entre si deya,
que porti 'ls mals que jo 'ls he duit
y al poch tems un n' ha vingut
coixejant del péu esquerra,
ab petardos y una guerra
que 'ns farà al poble perdut.

RAMON LLEÍ.

A UN NAS

PROMONTORI arrogant, raro capritxo
de la naturalesa,
patata estranya de color de bitxo,
rival del *neri* d' una gegantesa.

Guardiola cap-girada
omplerta de rapé en lloch de moneda,
carnot descomunal que no refreda
ni una forta ventada
ni cataplasmas de neu congelada.

Pirámide de forma
sui generis que als *sabis* extasia,
capas de fe exaltar la fantasia
d' una moderna Norma
ó d' algun académich d' avuy dia.

Trompa que guarda avara
á la idem d' Eustaquí desgraciada;
deshonra de la cara
del infelis que se l' ha encarregada.

Magatzém asquerós d' apotecari,
insufrible calvari
del que 't va posá al mon honrat y pobre,
desconsol sempitern del propietari
que *velis nolis* t' ha de portá á sobre.

Horrible y vil tarota
digne sols d' un Neron ó un Caracalla;
motiu de la riota

ab que, al veuret, esclata la quitxalla,
motiu de repulsió per la xicota
que á la vora teu passa
motiu de compassió per l' home seri
carregat de senderi

que, ó te massa bon cor ó pensa massa.

Fuig, fuig de ma presencia
tu que deshoiras la figura humana;
ves al desert y allí fes penitencia,
perque ta forma rara
á cap més forma rara s' agermana.

'L nas va be á la cara;
pero una penca aixis en lloch encaixa
perque fa dotze nassos y la faixa,
y si jo la tenia...
abans que durla me la tallaría.

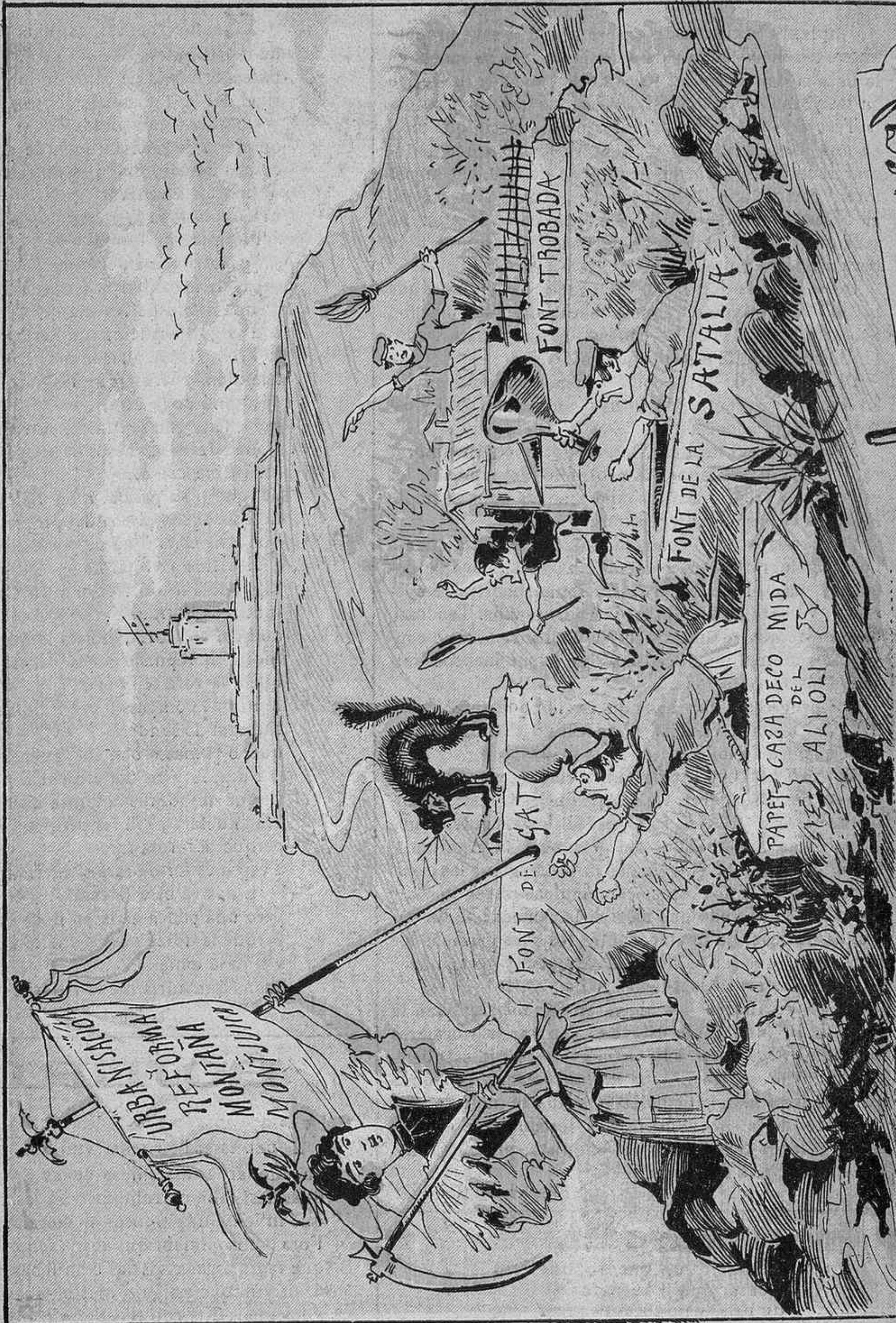
OCLIME OILL.

BOJERIA

SONET

VULL esser ben felís, vull nit y dia
abandonar las malehidas penas
d' aquest món corromput, vull las cadenas
que m' envoltan trencar ab alegría.
Fora l' ensopiment qu' abans tenia,
que ragin á cabassos las cinquenias,
d' or vull que estiguin mas butxacas plenas
y los meus dits rublerts de pedreria.
Aixó cridava un *loco* ab molta rábia
á dintre 'l manicomi, roig de cara
agafat á las reixas de una gábia;
quan acostantshi un home ab una vara
li va deixar la esquena tota blava
mentres 'l boig tremolejant, callava...

J. TARRÉ Y R

Cansada la Pubilla de sentir per Montjuich lo tuf d' ali-oli y dels cargols a la patarrallada, exposa lo projecte reformador de la montanya, rebut pels Bécos ab deliri excepcional.

GRANES FUNCIONS!
 PAL·LHU DE BELLAS ARTS
 VERBENAS DE S. JUAN Y S. PERE

—¡Senyó Josephi! Vosté ab escusa de la Exposició y de la clausura, 'ns ha anat amagant i' ou...¡ No 'ns des- torbi las verbenas!
 —No s' apurin, que ja tancarem dejorn y aixís vostés podran acabar d' escorrer la taronja.

NOVETATS

Segueix sent aqueix teatro lo centre favorit de la escullida societat barcelonesa, particularment los dilluns y divendres, dias destinats de moda.

Entre las obras representadas en la passada setmana, mereix especial menció *El vergonzoso en palacio* en que foren estrepitosament aplaudits la Srta. Covas y lo Sr. Calvo (R.) per lo acert en la interpretació de sos personatjes.

Pera avuy s' anuncia la primera representació de *Don Alvaro ó la fuerza del sino* obra celebradíssima del immortal Duch de Rivas y predilecte de nostre públich.

Pera la deguda propietat, será presentada ab lo notable decorat pintat exprofés per lo reputat escenógrafo madrilenyo Sr. Fernández y que tan cridá l' atenció al ser exhibit en nostre teatro Principal y que no pogué lluhir ab tota sa estensió, á causa de lo reduhit del escenari.

Preveyém magnífichs resultats ab las representacions del *D. Alvaro*, obra que ja es sabut que lo Sr. Ricardo Calvo, hi está á grandiosa altura.

Celebrariam qu' aixís resultés.

CATALUNYA

Es verdaderament lo teatro de moda y sos estrenos li van *viento en popa*, per lo tant si alguna sarsuela s' representa ab aqueix titol, abants de estrenarse, pot dir que ja sap la sort que se li prepara.

Lo benefici efectuat del Sr. Riquelme serví pera demostrar las simpatías que te entre los assíduos concurrents, puig además de veurers sumament aplaudit en totas las obras representadas, se vejé obsequiat ab numerosos regalos.

Are se prepara lo benefici del Sr. Garcia Valero.

TIVOLI

Satisfactori éxit han obtingut las sarsuelas del mestre Caballero *Los dineros del sacristán* .. y *Los africanistas*, puig si be la lletra de la primera es bastant inverosímil y es desprovehida de escenas cómicas, se fa recomenable per algun número de música que acredita la firma del eminent compositor.

Molt contribuí á son resultat, lo notable desempenyo que hi donaren la Srta. Pretel y lo Sr. Pinedo y encara en major grau lo magnífich decorat que la empresa confiá als eminentes escenógrafos Moragas, Soler y Rovirosa y Vilomara.

Los africanistas resulta una complerta bufonada, qual acceptació en los teatros, se deurá al acert que hi sápigam donar las companyias que l' executin.

GRAN VIA (abans CALVO-VICO)

Extraordinari éxit ha lograt la companyia lírica que dirigeixen los Srs. Mata y Colomer, ja que á lo numerós de son personal, incíus cos de coros, individualment es sumament notable, de modo que resulta digne de poguer sostenir preus molt més elevats que los tan económichs marcats en la taquilla de un ral la entrada.

Per are las obras representadis, son totas conegudas, pero aixó no ha sigut impediment que en totas ellas se sentissin sos intérpretes ab justicia aplaudits, principalment en *Certamen nacional*, hont foren continuament festejadas las típies Lamaña y Delgado; *El trovador de Belchite*, lo senyor Mata per sa magnífica y potenta veu de tenor; *La Mascarita*, per las monerías de la Srta. Rodriguez y en totas los Srs. Colomer, Oliva, Miró y Lopez, per sas oportunas graciositats.

S' están ultimant los ensajos de *Gardenia* nova sarsuela dels senyors Colomer y Pérez Cabrero, y que farà debut de la serie de estrenos que l' empresa té en cartera.

JARDÍ ESPANYOL

Los que recordan las delicias y... comoditats que 's gosa van en lo antich Tivoli, acudeixen á aquest local que reuneix condicions de ventilació inmillorables y molt favorables en la present temporada.

La obra que ha fet lo gasto la setmana passada ha sigut *Un casamiento republicano* sarsuela que si bé fou aplaudida, no fou d' l' tot del agrado de la concurrencia que hi ha acudí, per preferir mes sarsueletas cómicas de pur passatemp y que la imaginació no hagi de sufrir los mes petits contratemps.

Bona proba de nostra creencia está en lo *Certamen Nacional* puig casi tots los números obtenen los honors de la repetició, perque además de recrearsi los oídos, se gosa de bonas vistas, ab la continua exhibició de pantorrillas.

Ja ho sab la Empresa; encara que lo públich es de ral, li agrada *gamba y chair*, com diuen los francescos.

UN CÒMICH RETIRAT.

IMPOSSIBLES

Per un marino, fer entrar una embarcació al moll dels ossos

Per un sabaté, posar mitjas solas á una bota de carga.

Per un capellá, convertir las ánimas (botons) d' unas calsas.

Per un escolá, tocá missa ab LA TOMASA

Per un dentista, arrencá las dents d' una engravació.

Per un pagés, sembrá 'ls grans del nás d' en Sagasta.

Y per mí, passá un curs sense carbassa.

JUNCÁ.

SEMBLANSAS

—¿En qué se sembla l' alcalde de S. Martí á una ploma?

—En qu' escriu.

—¿Y lo govern á un parayguas?

—En que s' obra.

—¿Y las cartas ab la pobre Espanya?

—En que s' hi juga.

—¿Y la boca á un lladre?

—En que mossega.

—¿Y una sogra als gats?

—En que esgarrapa.

—¿Y lo cólera á n' en *Guerrita*?

—En que mata.

—¿Y una capa á un tap?

—En que tapa.

—¿Y una batllarina á una balduf?

—En que balla.

—¿Y 'l vidre á un fil?

—En que fácilmente se trenca.

ANGEL SALABERT.

VARIETATS

—Si no 'm deixas aquestas mil pessetas jo tampoch 't deixaré res... y en paus.

—Aquesta 'm va fer fer un viatge á Archena.

—Cuyti, que no 'ns deixan buscar tegna.

—¿Quants dias t' hi podrás estar ab mí á la torre?
—Mira, fins d' aquí á 3 setmanas que torni aquell de viatge.

Repilando

Ditxossos menjars! No n' hi ha poca de ganal

Lo jurat de la Exposició de Belles Arts va obsequiar ab un *banquete* al alcalde Sr. Collaso, la nit del dilluns y en lo Saló Parés, s' omplia al mateix temps una llista per

un altre *banquete* pera obsequiar al Sr. Collaso y als individus del jurat.

Després diuhen que á Espanya hi ha miseria...

Brillant en tots conceptes fou lo *Meeting* que lo diumenje pròxim passat tingué lloch en lo saló Foment de S. Fel·liu de Guixols.

Feren us de la paraula pronunciant notables discursos los Srs. Montaner de Palamós, Figueras, Ferrer, Avellí de Palafrugell, Pujol de Lloret y altres.

Hi estavan representats en lo *Meeting* alguns periódichs de la capital.

Ha sigut condemnat á vint anys de presiri un mestre d' estudi de Sant Sebastian per *atachs* deshonestos á varis nens.

Que no podía ser que li fes fer la gana?

Perque llavors la culpa no fora d' éll sino de que no 'ls pagan.

Lo qu' es bó per uns, es mal pels altres.

Per causa de la ruptura de las negociacions ab Alemanya han quedat en vaga molts obrers de las fàbricas de taps en la costa de llevant.

Pera lo primer certamen literari de Palafrugell, lo eminent jurisconsult y diputat á Cortis D. Joseph M.ª Vallés y Ribot, hi ha enviat un *objecte d' art* que 's concedirà á la millor poesia escrita en nostra llengua y que canti las virtuts dels obrers de la comarca gironina.

Diumenje passat en lo *Frontón Barcelonés* hi hagué un verdader plé, desitjós sens dupte de gosar ab l' espectacle que li debían proporcionar los quatre renombrats pelotaris Beloqui, Navarrete, Chiquito de Ondarroa y Tandilero, sortintne bastant satisfets principalment de la segona parella que treballá ab verdadera afició en tot lo partit.

Respecte á Beloqui ó mes ben dit al mestre Beloqui, desitjariam y nostra opinió es la general, que sempre demostrés sa astucia y habilitat, puig sols aixís es quan pot acreditar l' honorós dictat de mestre de que gosa.

Creyém de justicia felicitar al Sr. Intendent del *Frontón* Sr. Echenaguzia per haver lograt lo ajust espresat y d' altres de notables que te en preparació, avuy que ja va resultant casi impossible lo poder conseguir pelotaris de primera per los molts frontóns que hi ha en Espanya y lo molt que s' ha estés lo *joch* del *Jai-Alai*.

Los yankees sembla que 'ns demanaa indemniscions.
Jo faria com 'ns feya lo Sultán á nosaltres.
Que sí... que ja... que avisarán.
Y tutti contenti.

Diumenje en lo carrer de 'n Robador un gos va mossegar á un home.

Lo *cá* va ser conduhit al laboratorí del Dr. Ferrán.

Una bugadera del carrer de S. Rafel mentres se 'n duyan al *agresor* deya: ¿ara?... Abans de que mossegués li havian de dur.

No anava malament, pobre dona.

Lo palau de Ciencias amenassa ruina.

Y dibem nosaltres:—¿Qué no amenassa ruina en la nostra nació desgraciada?

Jeremías faltan, que causas de plors ne sobran.

Jerusalém...

quan mes aném, menos valém.

Felicitem coralment al nostre amich D. Jaume Andreu, director de *El Suplemento* per la brillant conferencia que va donar á l' Ateneo Barcelonés sobre lo tema: «Lo grabat en Catalunya.»

Per indisposició del Sr. Andreu la va llegir y ho feu d' un modo magistral lo Sr. Llinás.

Satisfets poden estar los organizadors de la Societat de Velocipedistas de Barcelona, ja que las carreras internacionals que de dit *sport* se donan en lo Velódromo situat en terme de S. Gervasi (apeadero de la Bonanova) han pres taí carta de naturalesa, que totas se veuhen sumament favorecudas, predominanthi ab gran satisfaccio de tothom, elegantíssimas y ataviadas senyoretas.

En las efectuadas diumenje passat, sigué lo *vencitore* lo invicte *jongleur* Abadal, favorito dels aficionats a apostas y que per lo tant poch benefici lograren.

Lo servey del *café-restaurant*, á carrech segons los impresos, de un acreditat *café* d' aquesta capital, sigué la nota un xich discordant que hi hagué, puig deixa bastant que desitjar y resulta molt impropí de la escullidíssima concurrencia que hi asisteix.

Per el que porti mes pressa

Joguina en un acte y en prosa original de

JOSEPH AMAT CAPMANY

estrenada ab extraordinari éxit en lo Teatro Romea
(Catalá) en la nit del 7 Maig passat

Preu: 1 pesseta

De venta en nostra Administració,

5, SANT RAMÓN, 5

MAGNIFICH RETRATO

del malhaurat matador de toros

Manel Garcia (Espanterero)

tamany 20 X 30 centímetros, imprés en paper semi cartulina propi pera enquadrarse.

Se ven al preu de

10 CÈNTIMS

en nostra Administració, 5, Sant Ramón, 5.

Als Senyors Corresponsals se 'ls farà considerable desquento

QUENTOS

—Si n' hi ha per sis també n' hi deurá haber per set deya un, tot entrant en una casa en lo moment en que 's posavan á sopar.

Y l' amo li responia:

—Si parla per la llum del candelero, si senyor, te molta de rahó.

Un advocat molt lleig y mes xato que un gos buldoch. Llegia en un informe, ab molta pena, los documents justificatius del dret de son client, y un dels jutges de la sala que tenia un nas mes que gros, digué:

—No hi ha per aquí algú que fassi 'l favor de deixar unas ulleras al senyor advocat!

Aquest cremat de la brometa, deixantse de llegir y mirantse al jutge, va respondre:

—Molt ben dit, vingan unas ulleras, pero en tenitlas lo senyor jutge tindrà de ferme l' obsequi de deixarme lo seu nas.

—Ay amich meu,—deya en Pere Encés á Bernat Catxassa un dia que 's trobaren á passeig.—Ay amich meu, lo dia que me vaig casar, estimava tant a la meva dona que...me la hauria menjada.

—Y ara?—li preguntá en Bernat.

—Ara, de bona fe t' ho dich, me sab molt de greu no haberho fet.

Una tarde, la muller de l' Hodjá renta la bata de son marit y l' esten sobre una corda en lo jardí. Lo marit arriba á entrada de fosch y creyent veure en lo jardí un home ab los brassos estessos, gelós y enfurismat, li dispara una fletxa, tanca desseguida las portas y 's fica al llit.

Al dematí, al obrí' 'ls porticóns, veu la bata traspasada per la seva fletxa y esclama cayent de genolls;

—Gracies, Senyor! si hi arribo á ser dins!

Jugavan dos al dómino en un café y un d' ells, home trampós, se va marcar 65 punts per compte de 55, que eran los que li pertocavan.

Va repararho 'l seu company, li feu notar y 'l tunan te se va excusar, dihent:

—Perdoni, m' havia enganyat.

—Oh no,—respongué l' altre,—l' enganyat no era V.

Deya un home de molts pessetas y poch such al cervell.

—Jo tot, tot lo servey de la cuyna 'l tinch de plata, tot, fins las cacerolas de ferro.

Secció Regiliosa

SANT DEL DIA:

Santa FRESCURA

Gran festival fartaner en la Capelia Can Baldiró del mon-estir de Vallvidriera.

Lo menú escullit de Gracia estant la presidencia á cárrech del pare Grausachs y companys de glorias y fatigas.

Uns quants no' aris sota una figuera callarán y farán la seva.

Lo pare Diluvi estarà al quite en lo carrer d' Escudillers.

Telegramas

«Del nostre cable particular»

Kasba, Sidi-Beni, 14.—8 matí.—Los plors de las damas del Serrallo se senten á molts millas de distancia En lo pati sembla que hi hagi plogut.

Id.—9 Id.—Los santons aseguran que lo difunt emperador ja está rodejat d' huris triadas, en lo cel promés pel coran.

Id.—10 Id.—S' han repartit las esquelas mortuorias per tot l' imperi. No se sab lo dia que tindrán lloch los funerals.

Id.—12 Id.—No s' ha pogut firmar l' esquila de defunció del Emperador per haver mort sense asistencia facultativa.

Id.—12 Id.—Los de la funeraria, diu que ja oferían los seus seus serveys quan encara lo mort era viu.

LA TOMASA

PERIÓDICH FESTIU, IL·LUSTRAT Y LITERARI

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Espanya y Portugal, trimestre.	1'50 pessetas.
Cuba y Puerto Rico, id.	2 »
Extranger, id.	2'50 »
Número corrent.	0'10 »

NOTA.—Tota reclamació podrá dirigirse á l' Administració y Redacció del periódich.

LITOGRAFIA BARCELONESA DE RAMÓN ESTANY

EN LO VELODROMO

—Aquella polla es la que 'm farà quedar malament.

SECCIÓ DE TRENCA-CLOSCAS

XARADA

*
Prima-dos es nom de dona,
quatre-dos també ho es,
tersa-quarta ho será d' home
y total per l' istil, també,

J. PALLARÉS.

INTRÍNGULIS

Buscar lo nom de una societat coral
que tinga una vocal cinch vegadas re-
petida.

J. VILLÓ.

CUADRAT

S . . .
E . . .
V . . .
I . . .
LL . . .
A . . .

Susituir los punts per lletres de mo-
do que llegits horizontalment donguin
per resultat: 1; als carrers n' hi ha: 2;
utensili de cuyna: 3; apellido d' un ge-
neral: 4; per passar dinés: 5; verb: 6;
espectacle teatral.

JOSEPH LECUONA.

GEROGLIFICH

L' 1856
T
C C C
LX V
11 Juny
22 Agost

LL. GUIZAN Y G.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN LO NÚMERO 301
Xarada.—Ba ta lla.
Logrogrifo numérich.—Claverots.
Intríngulis.—Sabas.

LITOGRAFIA BARCELONESA
DE

RAMON ESTANY
—5, SANT RAMÓN, 5.—Barcelona—

En dit establiment se fan, á preus reduhidissims y ab la major promptitut, tota clases
de impresos com son tarjetas, facturas, memorandum, sobres, membrets
etc., etc.

També se trovará un assortit inmens de cromos, propis pera
anuncis industrials, menús, programas, etc., etc.
Gran especialitat en carnets pera reunions
y societats.